

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 6. Incomprehensibile diuinæ bonitatis Iudicium esse, in mysterio
Incarnationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

novi Testamenti exemplis ostenditur. 35

ly Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terra: non est enim veritas, non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. Maledictum & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundaverunt, & sanguis sanguinem tetigit. Quid hæc scelera, apud diuinum tribunal, commeruere? Mox subiungit: Propter hoc lugebit terra, & infirmabitur omnis, qui habitat in ea. Propter hoc pestes, bella, & totos fulminum milliones, atque æterna, in Tartaro, incendia Mundus meruisset. Siquidem eramus natura filij ira. Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo (cuius gratia estis saluati) & conresuscitauit, consedere fecit in cœlestibus, in Christo IESU: ut ostenderet in seculis superuenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ, in bonitate, super nos, in Christo IESU.

§. VI.

Incomprehensibilie diuine bonitatis iudicium esse, in mysterio Incarnationis.

Titus Vespasianus, ob eximias animi doctes, olim dictus est, Amor & delicia generis humani. Christo hoc elogium debetur, cui

C 2

longè

Ibid. 7. 33

Ephes. 2. 4.

Suetonius
in Vespasiano. c. 9.
Psal. 17. 8.

longè rectiùs dicitur: *Diligam te Domine, fortitudo mea*: Amor meus, deliciae meae, qui diligis etiam odientes te. Nam qui hinc non discit admirari iudicia, amare bonitatem, & sperare misericordiam immensam omnipotentis Dei, nusquam discet. Quis non obstupescat iudicium Numinis peccatores amantis, & in tantum amantis? Bonum est, quod amare solemus: quod pulchrum, quod formosum, quod eruditum, quod pretiosum, quod nobile, quod iucundum, in summa, quod bonum est, amamus. Quid, in homine tunc deformissimo, pulchrum? quid, in foedissimo peccatore, formosum? quid, in tantis ignorantiae tenebris & umbra mortis sedente, eruditum? quid sapiens? quid, in vilissimo diaboli mancipio, preciosum? quid, in titione Inferni, nobile? quid, in tanta animi amaritudine, iucundum inueniebatur, quod Deus amaret? Peccato contaminati, iusto iudicio, in protoplasto, damnati, caeci, miseri, abiecti eramus; &

*Ioan. 3.
16.* tamen etiam tunc *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret*. Non capit hoc ratio humana, excedit tam grande mysterium mortalium intelligentiam; sed non excedit increatam bonitatem. Quid-
quid

quid in Deo est, immensum est, ergo & immensam decet esse charitatem. Rursusque immensæ charitati conuenientissima est immensa misericordia, & immensa sui communicatio, quæ, in Dei Verbo, pro homine, humanam naturam induente, nobis est manifestata. Dederat Agesilaus rex ingens donum cuidam plebeio, quod cum ille verecundè recusaret, dicens: *Hoc esse nimis magnum pro se*, respondit rex: *At non est magnum nimis, pro Agesilao*. Ad eundem modum, *Deus, qui diues est, in misericordia, propter NIMIAM* (id est, valde magnam, aut NIMIAM respectu hominum tam miserorum & indignorum, nõ autem respectu Dei immensè boni) *charitatem suam, qua dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos, in Christo*. Itaq; turpes amauit, vt pulchros efficeret: deformes amauit, vt faceret formosos; insipientes amauit, vt redderet sapientes: viles amauit, vt precio sanguinis sui efficeret preciosos: mancipia amauit, vt reponeret in libertatem: inopes amauit, vt diuitijs & thesauris cœlestibus locupletaret: miseros & miserabiles amauit, vt ad æternam gloriam, felicitatèmq; perduceret. Nemo igitur, cum hanc cha-

G 3   rita-

ritatem cogitat, amorem humanum cogitet, qui fundum habet ac terminos, & si hinc comparetur, velut fumi umbra est. Alia est amoris diuini profunditas, alia celsitudo, alia nobilitas alia excellentia, qua omnem creatam charitatem infinities transcendit. Homo amat id, quod est bonum, atque ita hominis amor fundatur in obiecto, quod reperit; Deus obiectum amando creat, amando enim facit bonum; ut adeo ratio amandi, non in obiecto amato necesse habeat fundari, sed saepe in solo Deo amante existat. Siquidem, ut scribit S. Dionysius, idcirco Deus amat, ut sua bona malis communicet, amoremque suum in ipsos hostes transfundat, atque ita ex inimicis amicos, ex aduersarijs filios haeredesque faciat. Quod, quo quisque maiores fecit in charitate progressus, amoremque habet ardentiorum, eò impensius imitatur, diligitque & ipse inimicos suos, non quia boni, sed quia ipse bonus, communicata bonitate sua, è malis, vult bonos facere, eosque sibi assimilare. Etsi autem conatum maximum adhibeat, infinito adhuc, à Dei amantis charitate, distabit interuallo: adeo, ut etiam de Seraphico aliquo amore, & eo, qui Dei est, dici possit:

Pro-

S. Dionysius lib. de diuin. Nomin.

Proximus huic, longo sed proximus inter-
uallo.

Et tamen mandatum est, vt, etiam in hac
tam ardua virtute, Deum imitemur. Nam
antè, quàm Christus diceret: *Estote ergo vos*
perfecti, sicut pater vester cœlestis perfectus est;
præmisit, in quo perfecti esse debeamus, a-
deoque in qua re cœlestis pater à nobis imi-
tandus, perfectus sit, dicens: *Diligite inimi-*
eps vestros, benefacite his, qui oderunt vos: &
orate pro persequentibus & calumniantibus vos:
vt sitis filij patris vestri, qui in cœlis est: qui solè
suum oriri facit super bonos & malos: & pluit
super iustos & iniustos. Si enim diligitis eos, qui
vos diligunt, quam mercedem habebitis? non-
ne & publicani hoc faciunt? Et, si salutave-
ritis fratres vestros tantùm, quid ampliùs fa-
citis? nonne & Ethnici hoc faciunt? Aliter
Pater vester cœlestis, cuius perfectio vobis
imitanda proponitur, fecit; ille ita bonus
est, vt etiam malos amet, nec filiũ tantùm
diligat morigerum; sed prodigum quoque,
qui omnia sua cum meretricibus dissipauit,
amplectatur peregrè redeuntem. Hoc in-
quam, argumento, qui non discit amare ac
imitari diuinam bonitatem, nullo discet.
Sed & sperare discunt vel sceleratissimi pec-

Matth. 5
48.

Luc. 15
20.

catores. Sint homicidæ, sint parricidæ, sint sacrilegi, sint mille diabolis proprii sanguinis chirographo obstricti, ac mancipati; sit, qui tot flagitijs tantisque solus, quot & quanta à condito orbe, per omnes vel Angelos, vel homines sceleratos, sunt perpetrata, cooperiatur, tamen diuina bonitas maior, charitas grandior, misericordia efficacior est, quia infinita. Quare, sicut scintillam extinguit Oceanus, ita hæc omnia crimina delere potest diuinæ bonitatis, misericordiæ & charitatis, nulla vnquam malitiæ aut magnitudine, aut multitudine, exhauriendus thesaurus. Vt quid ergo vllus est peccator; qui de venia desperet? vt quid adeò vllus mortalium est excors, vt non v-tatur, per pœnitentiam, thesauro tantæ bonitatis, misericordiæ, & charitatis? Planè qui hæc rectè credit, non desperat; & quisquis desperat, non rectè credit.

§. VII.

Passio Christi, & S. Spiritus missio, quantum beneficium?

Spei fiduciaque huic addit ingens incitamentum S. Spiritus missio, tot secum dona è cœlo trahens. Magnum quid esset, si is in Dei Matrem, si in Apostolos, si in simplices,